

Játszóter épül Panitban - egy játszóter krónikája

Szerző Menyhárt Sándor Levente
2009. július 03.
Utolsó frissítés 2009. július 05.

Játszóter épül Mezőpaniton. Ez az első. De hogyan? Kik? Miből? Most végre sikerült egy olyan, igencsak fontos megvalósítás kezdetének, történetének a megírására sort keríteni, mely bemutatást már régen meg kellett volna ejteni, de sajnos idő hiányában eddig ez elmaradt.

Minden onnan kezdődött, hogy ezelőtt több mint 2 éve megalakult falunkban egy fiatalokból álló csoport, abból az elhatározásból, hogy tegyünk valamit a közösségért, a faluért, fiatalokért, idősekért, értünk, környezetünkért és még sok minden másért. Ha jól visszaemlékszem, annyira nagy összhangban azóta se sikerült gondolkodni, mint akkoriban, amikor megfogalmaztuk elképzeléseinket. A felsorolt tervek közt már a kezdetekkor mindenkinél szerepelt egy játszóter építésének az óhaja. 2 év kellett elteljen, hogy elinduljon a munka, de egy biztos, hamarosan kész lesz!

Két év, sajnos, mert annak ellenére, hogy már régen megszületett a kívánság, mindeddig nem valósult meg köszönhetően, annak, hogy voltak, akik megpróbálták ellenezni, elbátortalanítani csapatunkat, tagjainkat a kivitelezéstől. De az idők vihara megtanított bennünket arra, hogy késleltetni lehet minket, de végleg eltéríteni nem, főleg akkor, amikor egy érdekek nélküli, hasznos, látványos, szükséges és jól átgondolt terv megvalósításáról beszélünk.

Hogy miért érdekek nélküli? Azért, mert nem magunknak, nem az óvodának, hanem mindenkinek szántuk a játszóteret. Emiatt is született az „Építsünk együtt játszóteret!” név a projekthez. És miért hasznos? Mert nincs! És ha volt is, senki se viselte gondját évek hosszú sora óta. Hogy látványos? Lehet, itt túlzok egy kicsit, de számunkra a világ egyik legszebb játszótere lesz, mert mi építettük, nem kis fáradsággal és valóban odafigyeltünk arra, hogy szép legyen, minden lehetséges játékelemmel ellátva.

Azt már nem részletezem, hogy miért szükséges és jól átgondolt, de annyit elmondanék, hogy egy Panit méretű község, amit, ismerjük el, nem szegény községként tartanak számon, már régen fel kellett volna mutasson nem egy, de 2-3 ilyen tervet, amihez nem igazán pénz kell, hanem egy kis hozzáállás, segíteni akarás, legyen az anyagi vagy fizikai, mindenki lehetőségeihez mérten.

Mint sokan láthatták, vagy hallották, a templom környékén, pontosabban az óvoda területének keleti, háromszög alakú részén lázas munkálatok folynak hetek óta kisebb- nagyobb kihagyásokkal az időjárás, szabadidő, rendelkezésre álló munkaerő függvényében. Lebontódott a régi, használatlan és nem esztétikus óvodai illemhely. Kettőbe osztottuk az óvoda amúgy sem kihasznált és gondozottnak sem mondható területét, és elkezdődtek az építési munkálatok.

Mára már áll az egyik hinta, a homokozó és a főeleme a játszóternek: a hatalmas kéttornyú játékvár. Lesznek még padok, dísznövények, lipinka és rugós játékok, mind úgy elkészítve, hogy rendkívül odafigyeltünk a biztonságra, esztétikumra és minőségre. Szeretnénk még új kerítést, nemcsak a játszóternek, hanem az egész óvodának, szépen kialakított sétaösvényt, befüvezett és gondozott játszótérrészeket is. Szóval, a tervek azok nagyok, és nem lehetetlenek, de minden jóakarattal ellenére lehet, hogy nem sikerül mindent az idén már megvalósítani. Mindez azért történhet így, mert az eddigi hozzáállást és támogatást alapul véve nem sok mindenre számíthatunk.

Félreértés ne essen, mert voltak, akik mellénk álltak és bátorítottak. Térjünk ki itt a támogatásokra, akár anyagi, akár önkéntes formában megjelenő segítség is legyen az. Akik mellénk álltak, azok területet, anyagokat, pénzt, munkaerőt adtak ahhoz, hogy meglegyen vagy legalább is épüljön a játszóter. És voltak, akik eljöttek, akár több nap, vagy talán egy félnap, egy pár óra erejéig segíteni. Ez jól esett és valóban segítség nagy volt. Ács, asztalos, vasmunkás, festő egyaránt megfordult a munkaterületen és tanáccsal vagy szaktudással segített. Köszönet nekik! De nem utolsó sorban köszönet azoknak is, akik nem bíztak bennünk vagy nem segítettek, mert így plusz erőt, akaratot nyújtottak ahhoz, hogy még azért is meglegyen. Mert valljuk be mindannyian őszintén, szép lesz, és már szép így ahogy van. Látjuk, még ha nem is mondják ki, a kíváncsi szemeket, akik érdeklődéssel konstatálják a munkát és érezzük, hogy hallgatásukban egy csendes igen van.

Talán utolsó megjegyzésként, hogy lássa az olvasó, hogy nem egyoldalúan nézem a játszóter tervének a sikerét, vagy nem sikerét, hanem reálisan, megjegyzem, hogy részünkről is voltak hibák, hiszen emberek vagyunk, akik ugyanúgy hibázunk, mint bárki más és hiszem azt, hogy tanultunk ezekből. Kiemelném itt a kommunikáció hiányát mind köztünk, mind a közösség tagjai felé is. Gondolok itt egy szélesebb körű reklámkampányra, több személyes megszólításra, stb. Ezek ellenére megpróbáltuk a lehető legjobbat létrehozni, megalkotni.

Ugyanakkor kérünk mindenkit, ha úgy ítéli meg, hogy gyereke, vagy unokája, vagy szomszédjának gyereke kedves neki és jó ötletnek tartja, hogy egy játszóteren töltsen inkább idejét, mint az amúgy is egyre forgalmasabb községi utakon, utcákon, akkor segítse a további munkálatokat. Hogy hogyan? A kedves olvasó felveheti velünk a kapcsolatot e-mailben (propambus(kukac)gmail.com), telefonon (+40-740-922000), vagy személyesen. Itt bővebb információkat kérhetnek, és mi szívesen állunk a rendelkezésükre. Mindenki belátása szerint cselekedjen! Köszönjük előre is!

A későbbiekben a támogatók és önkéntesek teljes listáját is leközzöljük, és a kész játszótér elemeiről fényképeket, látképeket is közlünk majd.